

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni
strani lista napišejo, druga
stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor
priložiti poštno znamko.

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krome.

Denar naj se pošilja točno
pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“
v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje
vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h
od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXIV.

Celovec, 15. oktobra 1915.

Št. 63.

Belgrad zopet zavzet.

Avstrijsko uradno poročilo z dne 9. t. m. se glasi:

Avstro-ogrske čete armade generala infanterije von Kövessa so vdrle včeraj v severni del Belgrada ter so v naskoku osvojile glavno utrdbo mesta, citadelo. Danes zjutraj so si nemške sile utrle pot od zapada h konaku. Na gradu srbskih kraljev vihrajo avstro-ogrske in nemške zastave.

Tudi od Belgrada ob reki navzgor in navzdol se sovražnik, ki je stražil breg, ni mogel nikjer upirati.

V srbski Posavini in v Mačvi je bil od avstro-ogrskih vojnih sil vržen nazaj.

Uradno poročilo z dne 10. t. m. pravi:

C. in kr. čete v Mačvi in severno od Obrenovca uspešno prodirajo.

Avstro-ogrski in nemški polki, ki so vkorakali v Belgrad, so v srditih pouličnih bojih očistili mesto sovražnika ter napadajo višine, ležeče jugo-vzhodno in jugo-zapadno od Belgrada.

Dalje ob reki navzdol so dospeli naši zavezniki že z močnejšimi silami na južni breg Donave ter so vrgli sovražnika iz več postojank.

S toplim priznanjem se spominjajo voditelji in čete po premaganju velike rečne neumornega in junaškega delovanja naših vrlih pionirjev in požrtvovalnega sodelovanja donavskega brodovja.

Poulični boji v Belgradu.

O bojih v Belgradu se poroča iz vojnega poročevalnega stana: Južno in vzhodno od Belgrada se vrši velika bitka. Srbi so mesto z zelo močnimi oddelki branili, ki so jih morale vdirajoče avstro-ogrske in nemške čete v brezmejno hudem

cestnem boju pregnati. Treba je bilo zavzeti hišo za hišo, cesto za cesto. Ko je postal za Srbe položaj nevzdržljiv, so se umaknili na svoje pripravljene postojanke na višini Vrače. Z močno artiljerijo so skušali tam zaježiti napad zaveznikov, vendar ta vedno napreduje.

Težavno prodiranje v Srbiji.

Poročevalec „Tagesposte“ Lennhof poroča o tem iz vojnega poročevalskega stana:

Vkorakanje v Srbijo razveseljivo napreduje. Na celi bojni črti od izliva Drine do severno-vzhodnega dela Srbije prodirajo armade, ki so prekorale reke. Kakor pri gališki ofenzivi so avstro-ogrske sile in nemške čete pomešane. Sploh je nova akcija v marsikaterem oziru podobna majnikovi ofenzivi, le da so tokrat težave veliko večje. Ne le prehod čez reke, ampak tudi nadaljno prodiranje zahteva od čet izredno veliko. Srbi, ki so že v lanskim bojih za svojo obrambo tako ugodni teren zelo močno utrdili, v dolgem presledku seveda niso lenarili in so zgradili mnogoštevilne obrambne črte, ki jih sedaj z obupnim pogumom branijo.

V Mačvi, kjer so se lani za betonirano cesto od Mitrovice preko Ranje in Crnebare vršili tako besni, dolgi boji, tudi sedaj zopet prodirajo avstro-ogrske čete. Zopet je tukaj odpor izredno silen; vsa Mačva je postala zopet močvirna trdnjava, ki zahteva boj za vsako utrjeno turšično polje, boj za vsako z žično oviro prepreženo mlako in dovoljuje prodiranje le korakoma.

Veselje v Carigradu in Sofiji.

Zavzetje Belgrada je v Carigradu in Sofiji napravilo veliko veselje. V Sofiji je množica pred avstro-ogrskim in nemškim poslaštvo klicala „živio!“ Peli so avstrijsko cesarsko pesem, „Wacht am Rhein“ in bolgarsko himno „Šumi Marica“. Iz množice so se slišali klici: „Protí Nišu!“

po naporni hrabrosti v težkem boju je zbolel in moral v bolnišnico. Najprej se je zdravil v Košicah na Ogrskem, pozneje v Celovcu, in na posled mu je bila sreča mila, da je prišel v bližino svojih dragih, v ožjo domovino, v Guštanj. — Bil je ves srečen na domači grudi, kjer je lahko prišel ob prostih urah tudi k svojim starišem in sorodnikom ter jim pomagal pri delu.

Bila mu je sreča mila, da je bil pričujoč pri novi sv. maši, katero je daroval njegov ljubeči bratranec Šimen Kotnik pd. Župančev. Na večer nove sv. maše se je moral od zbrane družbe posloviti in oditi zopet na bojno polje. Ko je odhajal, je rekel: „Zdi se mi, da ne bom hodil več tu... V petek, dne 10. septembra so zapeli zvonovi v Guštanju svojo žalosno pesem... „Kdo neki je li umrl...“ povpraševali so se ljudje. A kmalu se je raznesla prežalostna vest, da je 27. avg., ob 1/2 10. uri dop. padel, zadet od krogel, drugi Jugov sin Luka... Kdo si more misliti žalost in nesrečo ljubih starišev, sorodnikov in znancev!

Rajni Luka je bil 24 let star, dovršil je pred par leti zadržno šolo v Ljubljani, sodeloval pri Hranilnici in posojilnici, pri Živinorejski zadrugi, pri občini itd. Bil je najinteligentnejši kmečki fant, znan daleč naokoli, značajan, miren ter pošten, mlad slovenski, krščanski mož, ki bi bil lahko mnogo dobrega storil za napredek in izobrazbo slovenskega ljudstva ter na gospodarskem in narodnem polju sploh. Imel je vedno zaupanje v Marijo ter bil mnogokrat v smrtni nevarnosti. — Ko je v bojni črti njegov tovariš težko ranjen zaostal, se nihče ni upal do njega, Luka pa je skočil med žvižganjem krogel po

Plen v Belgradu. — Smederevo zavzeto.

Zavezne čete prodirajo v Srbijo na dolgi črti od spodnje Drine preko Save in Donave do ozemlja pri Požarevcu v štirih odsekih: V Mačvi, kjer so boji najtežavnejši, pri Obrenovcu (dolina reke Kolubare), pri Belgradu in med Smederevom in Požarevcem, kjer Srbi krčevito branijo cesto in železnico, ki vodi v Niš.

V Belgradu je našim četam padel v roke plen 9 ladijskih topov, ki so menda tujega izvora, 26 poljskih topov, en žaromet, veliko pušk, mnogo streliva in drugega vojnega materijala. Ujetih je bilo 10 srbskih oficirjev in 600 mož. Sovražnik je imel zelo velike izgube. Uradno poročilo z dne 12. t. m. pravi, da so c. in kr. čete pri zavzetju vzhodno od Belgrada in Lavdonovih okopov dvigajoče se gore Lipar zavzeli tri topove in en žaromet. Vse višine okoli Belgrada, ki obvladujejo prehode čez reko, so v posesti zaveznikov.

Armada generala von Gallwitz, ki operira pri Smederevu in Požarevcu, je zavzela Smederevo in potisnila sovražnika nazaj na Požarevac.

Na meji med Hercegovino in Črnogoro je na več krajih došlo do prask s črnogorskimi oddelki.

Južnozapadno bojišče.

Italijansko bojišče je zadnji čas stopilo precej v ozadje in se tudi javnost zanj manj zanimala. Preveč je že vajena vsakdanjega poročila, da Italijani napadajo, pa brezuspešno. Na nobenem bojišču sovražniki dosedaj niso pokazali tako malo uspehov kakor naši bivši zavezniki na južnozapadnem bojišču. Tudi prebivalstvo se čuti ob meji popolnoma varno pred italijanskimi napadi. Le Trbiž še Lahí obstreljujejo, ker nimajo boljšega opravila. Laški napad na Mrzli vrh je bil že z našo artiljerijo odbit. Uradno poročilo z dne 12. t. m. pa sploh ne poroča o kakem boju, ampak naslika položaj z dvema besedama: Nobene izpremembe.

Podlistek.

Brat za bratom...

Po vsem slovenskem Koroškem in daleč na okrog čez koroško mejo je znana rodbina Kotnik pd. Jugova na Dobrihah, občina Tolstivrh pri Guštanju. — Oče Luka Kotnik pd. Jug, sedanji župan v občini Tolstivrh in skrben slovenski gospodar, je vzgojil svoje otroke v narodnem in katoliškem duhu, da jih vse spoštuje daleč na okrog.

Prišla je bridka svetovna vojna in tudi njegova dva sina Luka in Silvester sta se morala posloviti od svojih ljubljenih starišev in sorodnikov, prijateljev in znancev ter šla navdušeno v boj za našo mogočno Avstrijo in za slovensko domovino, katero sta tako pristrčno ljubila. — Oba brata, slovenska junaka, sta se hrabro bojevala ter vedno poročala svojim starišem, kako se jima godi in o hrabrosti naših čet v trdovratnem boju z mnogimi sovražniki.

Toda nemila usoda je, kakor stotisoče drugih — zahtevala tudi žrtev vrlih slovenskih Jugovih sinov...

Dne 12. decembra 1914 je prišla pretresljiva brzozavka iz vojaške bolnišnice iz Tropave v Šleziji, da je po težki bolezni moral izdihniti za domovino svojo mlado dušo sin Silvester. Takoj se je raznesla nesrečna novica po občini, in vsak je pomiloval žalostne stariše. — Drugi sin Luka se je med tem še vedno hrabro bojeval na severnem bojišču, bil odlikovan s srebrno hrabrostno medaljo II. razreda in postal korporal. — Toda

težko ranjenega vojaka, rekoč: „Če padem, saj padem za domovino,“ in rešil je življenje tovariša.

Rajni Luka je bil zaveden, navdušen Slovenec, ki je svoje prepričanje kazal ne le doma, ampak tudi pri vojaki. Ko je bil doma, je pravil, da se je pred prisego vprašalo, v katerem jeziku želi kdo priseči in je Luka stopil k Slovincem. Ko pa mu je njegov poveljnik rekel, da on razume nemško, mu je rekel, da želi v svojem slovenskem maternem jeziku priseči zvestobo cesarju, nakar ga je stotnik pohvalil. — Bil je žalosten, ako so se njegovi tovariši sramovali svojega maternega slovenskega jezika, in če je videl, da se Slovincem in slovenskemu jeziku dela krivica. „Po mojem,“ je rekel, „bi se moralo prisegati v maternem jeziku in ne le v jeziku, ki se ga človek šele pozneje priuči...“ Večkrat je dejal: „Slovinci smo se že in se bomo še hrabro bojevali, in upam, da nas bodo po vojski zato tudi vpoštevali, da dobimo pravice in da nas bodo oblasti in druge narodnosti drugače spoštovale, kakor je bilo to dosedaj.“

Kako priljubljen je bil Luka, pokazalo se je dne 11. sept., ko se je za njim opravljala sv. maša. Cerkev v Guštanju je bila polna, ljudstvo je prihitelo od vseh strani, da izkaže zadnjo čast in da pomoli za tako vrlega vojaka in bojavnika za cesarja in domovino.

Ko je odhajal, je rekel domačim: „Če padem, meni ne bo hudo, a smilite se mi doma...“ In zvedevši na bojnem polju o smrti brata Silvestra, je pisal: „Molimo zanj;“ a danes: molimo za oba... Sladko spavajta v tuji zemlji, draga slovenska sinova in brata Silvester in Luka! A. O.

Rusko bojišče.

Rusi poizkušajo zopet v vzhodni Galiciji prodreti našo črto ob reki Strypa in sicer v smeri Trembowla—Podhajce; pri Buckanovu, kjer so hoteli prodreti, so bili trije ruski napadi odbiti; četrti napad, pravi uradno poročilo z dne 12. t. m., ki je naperjen proti dva do tri kilometre dolgi fronti, se še odbija. Tudi ob potoku Kormin in severno od Rafalowke ob Styru je sovražnik podvzel nekaj ravnotako brezuspešnih sunkov.

Linsingenova armada je zadnji čas zavzela nekaj postojank in jih drži kljub vsem ruskim napadom.

Na severu zapadno od Dvinskega napada Hindenburg in so njegove čete v naskoku zavzele sovražnikove postojanke zapadno od Pluksta ujele so tri častnike, 367 mož in zaplenile eno strojno puško. Ruski protinapadi so bili odbiti.

Rusi venomer napadajo, pa njihovi napadi nimajo več tiste sile, kakor so jo kazali prvi čas vojne. Njihovi napadi so poizkusi, ki takoj zopet ponehajo, ko pridejo na ovire.

Rusko vojno poročilo.

Dunaj, 11. okt. Iz vojnega poročevalskega stana se poroča:

9. okt. Na fronti pri Rigi mir. Nemški letalci so vrgli nekaj bomb na Šlok. Ofenzivni poizkus Nemcev pri Mishofu vzhodno od Mitave je bil zabranjen. Pri Dwinaku v odseku vasi Garbunowka dobiva boj značaj besnosti. Pri Pošilini (severno od Garbunowke) so Nemci tudi začeli z ofenzivo, pa niso vzdržali našega ognja iz strojnih pušk in so bili prisiljeni, ustaviti napade. Severno od Boginjskoje jezera so Nemci ponovno napadli pristavo Chwostry in so bili odbiti. Na ostali bojni črti proti jugu do Smorgana—Krewa je položaj neizpremenjen. Južno od Pripjatja je sovražnik zopet zasedel vas Pozog. V bojih, ki so se včeraj bili pri Nowi-Aleksinjecu na fronti Rostoki—Gontow, so naše čete na različnih krajih ujele več oficirjev in 1175 mož ter zaplenile dva metala min in osem strojnih pušk. Naša letala so napravila drzen polet preko kolodvora v Černovicah in vrgla na vlake in municijske zaloge bombe. Nad kolodvorom se je kmalu nato pokazal steber dima in ognja. Od černoviškega kolodvora se je nato dvignil sovražen letalec, je bil pa od naših letal obstreljevan in se je hitro podal na tla v mestu. V Črnem morju, ob krimskem obrežju so se pojavili sovražnikovi podmorski čolni. Naše torpedovke so jih zasledovale.

Francosko bojišče.

Francozje še ves čas, pa manj silno, poizkušajo s svojo ofenzivo, ki včasih prehaja v ofenzivo na nemški strani. Uradno se z dne 20. t. m. poroča, da so Francozi nadaljevali svoje napade severno od Arras. Dva napada proti jarkom, ki so jih Nemci dne 8. oktobra Francozom zopet vzeli nazaj, sta bila odbita. Močnejši napadi proti fronti severnovzhodno od Souchez do vzhodno od Neuville so se mestoma izjalovili z velikimi izgubami za sovražnika. Le dveh manjših krajih so dosegli Francozje naše najsrednejše črte.

Tudi v Šampanji so se končali francoski napadi na obeh straneh Tabure z občutnim porazom. Kljub silni artiljerijski pripravi sovražnik nikjer ni mogel pridobiti na ozemlju. Ponovni poizkus tam se je Francozom ponesrečil.

Raznoterosti iz vojne.

Enver paša o turški vojski.

V turški zbornični seji dne 5. t. m. je turški vojni minister Enver paša podal pregled o vojnem položaju na Turškem in izvajal: Angleži in Francozi kljub velikim pripomočkom do sedaj nobenega uspeha niso dosegli, in izključeno je, da bi dosegli kaj v bodoče. Sovražnik je pri svojih napadih pošiljal v boj povprečno 500.000 vojakov. Približno polovica teh je pokopanih na Gallipoli, ostanek se vrača ranjen. Sedaj izvemo, da je nov dogodek uničil že omajano sovražnikovo upanje. Sovražnik odpoklicuje del svojih bojnih sil. Ker smo mislili le na končni cilj v tej vojni, ni bilo mogoče, da bi bili na vseh koncih naših mej enako močni, sicer bi ne bili mogli doseči nobenega uspeha. Zato so bili nekateri deli naše dežele izpostavljeni sovražnim napadom. Toda po vsem prepričanju morem reči, da bomo še pred sklepom miru pognali sovražnika iz teh krajev preko naših mej. V nekaj dneh bo poteklo leto, odkar smo vstopili v vojno. Med tem časom je pokazal narod občudovanja vreden patriotizem, o kakršnem nismo sanjali. Narod je bil vreden armade, armada vredna naroda! Navesti hočem le, da prekaša število vojakov, ki smo jih poslali na bojišče, dva mi-

lijona. Ta bojna sila daje danes največjo moč. Sovražniki vpoklicujejo že letnike, ki bi morali šele po več letih priti na vrsto, mi pa delujemo z navedenimi letniki po predpisih.

Nemškim in avstro-ogrskim armadam se ničesar ne more ustavljati. Sedaj bodo te tri armade, ki se zmagoslavno borijo zoper osem zaveznikov, z božjo pomočjo dosegle končni uspeh. Kar nam je od balkanskih vojsk ostalo, je malo; razentega smo bili od zunanjega sveta odrezani. Zato smo morali izhajati z izdelovanjem v lastni deželi. Smem dati zagotovilo, da bo te odrezanosti, ki ni nevarna, če tudi bi še nadalje trajala, vendarle konec, tako, da bo naša armada dovolj oskrbljena s strelivom, orožjem in drugim. Armada se vedno močnejše oborožuje in pripravlja. Sultano vojska je podelila armadi in mornarici takšno moč, da smo trdno prepričani, da bosta z božjo pomočjo povsod zmagali in dosegli cilj, ki ga zasledujemo. Vsak navadni vojak ve, da se ne bori za 30 milijonov Turkov, ampak tudi za življenje in pravice 300 milijonov mohamedancev. — V zbornici je bilo veliko navdušenje.

Novi vpoklici na Ruskem.

Petrograd, 11. okt. „Rječ“ poroča: Carski ukaz vpoklicuje vso črno vojsko prvega razreda ter prvih pet letnikov drugega razreda na 29. septembra po starem štetju.

Novi vpoklici v Italiji.

Rim, 20. oktobra so vpoklicani: Vsi rezervisti alpincev letnika 1884. in vsi smučarji leta 1876. od teritorialnih čet.

Prve izkrcane čete v Srbiji.

Kodanj, 10. okt. Iz Niša se brzojavlja: Prvi izkrcani oddelki so že dosegli srbsko ozemlje, kjer so bili z navdušenjem sprejeti. Na vse postaje je prišlo prebivalstvo v velikem številu in je prijazno pozdravljalo vojake.

Izkrcanje čet v Solunu.

Haag, 11. okt. „Daily Mail“ poroča iz Soluna z dne 9. t. m.: Dosedaj je bilo 32.000 mož čet trojnega sporazuma z artiljerijo in municijo izkrcanih, med njimi 5000 Angležev. Čete so pred mestno hišo prezentirale s puškami in so se potem podale v vojašnice.

Angleži za splošno vojaško službo?

Rotterdam. Po poročilih iz Londona je ministrski svet baje sklenil, da se uvede splošna vojaška obveznost. Sir Edward Grey da je prebral poročila ruske in francoske vlade, v katerih zahtevate ti dve izdatno udeležbo pri novih akcijah. Kičener da je izjavil, da to brez splošne vojaške obveznosti ni mogoče. Nato so sklenili, da se naj vsi moški med 17. in 50. letom podvržejo splošni brambni dolžnosti.

Grška četverozezi prijazna.

Pariz. Grški poslanik v Parizu je dobil od svoje vlade naročilo, da sporoči francoski vladi, da bo grška nevtralnost tudi zanj ohranila četverozezi značaj najodkriteljske dobrohotnosti.

Srbski in bolgarski poslanik odpotovala.

Iz Sofije se poroča: Srbska vlada je bolgarskemu poslaniku v Nišu tako-le naznanila, da je zveza med Srbijo in Bolgarijo prekinjena: Kraljevo zunanje ministrstvo ima čast, obvestiti bolgarsko poslanstvo, da je kraljeva vlada z ozirom na odpotovanje diplomatskih zastopnikov Rusije, Francoske in Angleške iz Sofije, solidarna s svojimi zavezniki, prisiljena, da odpokliče svojega zastopnika v Bolgariji, Čolaka Antića, in smatra poslanstvo Nj. ekselence Čapraškova, izrednega poslanika in pooblaščenega ministra Bolgarije, kot končano. Zato se bo potrebno ukrenilo, da se njegov odhod iz Srbije s člani njegovega poslanstva olajša. — Iz Sofije se poroča, da je srbski poslanik odpotoval iz Sofije 8. t. m. zvečer.

Kakšno dolžnost ima Grška do Srbije?

„Kölnische Ztg.“ poroča: Po italijanskih virih razlaga grška Zaimisova vlada srbsko-grško pogodbo tako, da je Grška dolžna pomagati le tedaj, če napade Bolgarija, ne pa če koraka proti Srbiji kaka druga sila.

Izpremembra v bolgarskem kabinetu.

Bolgarska brzojavna agentura poroča: Ministrstvo se je v svoji sestavi nekoliko izpremenilo. Ministrski predsednik prevzame definitivno posle zunanjega ministrstva ter prepusti portfelj notranjega ministrstva bivšemu županu Kristo Popovu. General Najdenov postane namesto generala Jekova, ki je imenovan za vrhovnega armadnega poveljnika, vojni minister.

Nov načrt za operacije?

Lugano, 11. okt. „Idea nazionale“ poroča iz Berna: Angleški zunanji urad je napravil nov operacijski načrt, ki naj ves balkanski položaj

na nepričakovan način izpremeni, avstro-ogrski vpadalni načrt prevrže in Romunijo ter Grško prisili k sodelovanju. Angleška mornarica bi prevzela glavno vlogo.

Srbi pričakujejo pomoči.

Lugano, 12. okt. „Corriere della Sera“ poroča iz Niša, da pričakuje srbski generalni štab od četverozeze pomoč najmanj 200.000 mož.

Francozi in Balkan.

Ženeva, 12. okt. (Kor. ur.) Vse zanimanje francoskih časopisov je obrnjeno le na položaj na Balkanu. Zagovarjajo ostro diplomatično delovanje četverozeze in izjavljajo, da bi morali zavezniki vendar že na vseh poljih postopati roko v roki po vzoru srednjih sil; kakor v diplomatičnem, tako se mora to izvršiti tudi v vojaškem oziru. Ofenziva srednjih sil zoper Srbijo dokazuje, da je treba spraviti v Macedonijo veliko ekspedicijsko armado. Francoska svoje fronte sedaj ne more in ne sme slabiti. Niti Italija, niti Rusija se dosedaj o svojih mislih glede balkanske ekspedicije nista izjavili. Nobena teh držav pa ne sme odreči sodelovanja. Časopisje ne more prikriti svoje jeze nad brezbriznostjo Italije in Rusije in nevolje, da naj bi Francoska zopet nosila glavni delež ekspedicije.

Kaj hoče Bolgarija.

Berolin, 11. okt. „Secolo“ poroča iz Aten: Nemčija jamči za prijateljsko zadržanje Bolgarije (nasproti Grški). Bolgarske čete bi zasedle Macedonijo šele po porazu Srbije in pod nadzorstvom nemških in avstro-ogrskih komisij, da ne bi prišle skupaj z grškimi četami, tako da bi bila vsaka nevarnost spopada, tudi slučajnega spopada izključena.

Oklic

podpisovanje tretjega vojnega posojila.

Tretje vojno posojilo se predloži v podpisovanje. V tretjič od začetka vojne se glasi poziv, da se državi dajo sredstva, ki jih potrebuje, da more izpolniti svoje velike naloge.

Slavni zmagovalni čini armade in mornarice so nam porok, da smemo z vsem zaupanjem zreti v bodočnost.

Naše vrle armade so na severu in vzhodu zapodile sovražnika, ki je vdrl v državo, in zasedle širna ozemlja v sovražnikovi deželi.

Na jugu stoji nepremakljivo in nepremagljivo železna obmejna straža, ob kateri se razbija vsak sovražni naval.

Pa tudi dokaz gospodarske moči ima moč zmage.

Veliki uspehi prvega in drugega vojnega posojila so bili gospodarske zmage, ki so dokazale, da se je moč in sila države ob sovražnikovem navalu silno povzdignila.

Ta vedno naraščajoča moč, vedno napredujoča obnovitev kapitala, patriotičen duh in zavest dolžnosti pri ljudstvu so porok, da bo tudi tretje posojilo gospodarska zmaga.

Naši bratje na bojišču darujejo domovini kri in življenje. Tembolj je častna dolžnost vseh tistih, ki so ostali doma, da do skrajne meje svoje moči z vsemi silami zagotovijo sredstva za boj.

Kdor zato skrbi, skrbi pa tudi pametno zase, ker moč posameznika sloni danes bolj kot prej kdaj na skupni moči. Smotrena sedanjost je podlaga za bodočnost miru.

Uspeha je udeležen vsak, kateregakoli poklica je in kakršnokoli premoženje ima.

Kdor ima gotovino in vloge ali denar v bankah, kdor ima vrednote, ki jih je mogoče spraviti v denar, za tega je dolžnost, da da od sovražnika v svojem obstoju ogroženi deželi potrebna sredstva na razpolago.

Vsi državljani, ki imajo vsled ugleda in stanu vpliv, morajo s poučevanjem in pojasnjevanjem v vseh krogih delovati in z neprestanim podrobnim delom državo podpirati.

Če država danes vnovič zahteva od svojih državljanov, da ji dajo finančna sredstva za gospodarsko vojno pripravo in s tem pomagajo h končnemu zmagovitemu koncu svetovne vojne, ne zahteva nobene žrtve in nobene izgube na dobičku, ker finančna moč naše države nudi podpisovalcem vojnega posojila poročstvo, da je njihova glavnica varna, in posebno ugodno obrestovanje.

Zato nujno pozivam vse kroge prebivalstva, poljedelstvo in industrijo, kapital in trgovino, zasebnike in družbe, da nanovo pokažejo svojo udanost do države in svojo vedno sijajno patriotično zadržanje in vsa svoja sredstva postavijo v službo velike reči.

Celovec, v oktobru 1915.

Dr. grof zu Lodron,

o. kr. deželni predsednik koroške vojvodine.

Družba sv. Mohorja.

Družba sv. Mohorja v Celovcu je ravno kar pričela razpošiljati družbene knjige za leto 1915. Cenjeni udje prejmejo letos naslednji književni dar:

1. Koledar za leto 1916.
 2. Mesija, 2. zvezek.
 3. Zgodovina c. in kr. pešpolka št. 17.
 4. Zgodovina slovenskega naroda, 5. zvezek.
 5. Slovenske Večernice, 69. zvezek.
 6. Presveta Evharistija (molitvenik).
- Kdor je doplačal 80 vinarjev za broš., oziroma K 1.40 za vezan izvod, prejme:

Trojka.
Družba se bo potrudila, da častiti udje prejmejo knjige kolikor mogoče hitro.

Letošnje knjige se bodo razposlale po sledečem redu:

1. Krška škofija.
2. Razni kraji.
3. Tržaško-koprška škofija.
4. Lavantinska škofija.
5. Ljubljanska škofija.
6. Goriška nadškofija.

Ker je vsled vojske promet na Goriško in drugam zelo otežkočen, prosimo vse č. gg. poverjenike Goriške nadškofije i. dr., katerim je v sedanjih razmerah omogočeno prejemati tovarnega blaga, da nam po dopisnici naznani, po kateri poti in na katero pošto ali železniško postajo naj jim pošljemo družbene knjige.

Vsak družbenik naj prejme svoje knjige v tisti župniji, v kateri se je vpisal.

Na poznejše izpremembe stanovišča se pri tolikem številu družbenikov ni moglo ozirati.

Cenjene gospode poverjenike nujno prosimo, naj z ozirom na sedanje izredne prometne razmere po prejemu „aviza“ pošljejo takoj po knjige na železniško postajo, da ne bo sitnih reklamacij, ki povzročajo Družbi samo zamudo in nepotrebnih stroškov. Vsem č. gg. poverjenikom, ki prejmejo po železnici po več zabojev, vljudo naznanjamo, da se nahaja zapisnik udov vedno v zaboji z najnižjo številko.

Vsakemu zavoju so tudi priložene vpisovalne pole Družbe sv. Mohorja za prihodnje leto.

Stroške, katere so imeli č. gg. poverjeniki za odposlatev denarja in prejem knjig, morajo jim posamezni udje povrniti.

One č. gg. poverjenike, ki dobivajo svoje knjige neposredno v družbeni tiskarni, prosimo, naj čim preje pošljejo po nje, da nam zavoji ne zastavljajo prepotrebne prostora.

Družba sv. Mohorja v Celovcu.

knjige, ki jih gotovo nobeden ni bral, še manj pa razumel. Govoril sem z grajskim oskrbnikom; samo majal je z glavo, ni se niti več pritoževal.

Koliko škode se napravi čisto po nepotrebnem v vojski, kdo bi mogel vse to vsaj približno preценiti!

* * *

Osem mesecev sem bil že v vojski in nisem naletel še na nobenega znanca! Slovensko govorico slišal sem prvič še na Rusko-Poljskem. Bilo je blizu Plocka ob Visli; kvartiroval sem v prijaznem folwareku = gradiču poljskega žlahčiča. Prijeten dom sem imel, čeprav samo 800 korakov za ruskimi zakopi. Celo nov glasovir mi je bil na razpolago. Nisem ne pevec, ne muzik, ali par slovenskih narodnih znam igrati. Igram pa zelo z občutkom: če sem žalostnih misli in sentimentalno razpoložen, čisto počasi in piano, če sem dobre in korajžne volje, pa forte, da, celo ff = fortissime.

Ne vem že več, kake volje sem bil, ko igram nekoč čisto sam za-se tistih par narodnih, ki jih znam in nazadnje še: Iz stolpa sem mi zvon doni...

Kaj ne, to so pa slovenske pesmi? nagovori me nekdo. „Da, slovenske“ in se ozrem. Za mano je stal ritmojster, g. R. iz Ljubljane, znamenit jezdec v naši vojski, kakor sem pozneje zvedel. Slovenska pesem je naju seznanila.

* * *

Prvega znanca sem dobil v Galiciji. Nekega večera sem se sprehajal ob Dnjestrju, globoko zamišljen, kakor vedno. Mimo mene je marširal bataljon poljskih lovcev; nisem veliko motril obrazov; navajen, pravzaprav naveličan sem bil že stare pesni, upogujenih postav in enakomernih, še precej trdih korakov. Kar mi udari na uho slovenski pozdrav: Na zdar!

Jej, star znanec iz Koroškega, gospod učitelj S. Ves srečen sem ga bil. V naglici povedala sva si vse novice, ki sva jih vedela in ker se mu je mudilo v zakope, morala sva se po kratkem svidenju zopet kmalu ločiti.

Par dni pozneje sedim v svoji hati = koči, ko vstopi po kratkem trkanju mlad, bradat vojak, tudi poljski lovec, v mojo sobo. Vprašam ga, kaj bi rad.

On pa se mi začne prav prijazno smejati.

Že ga mislim nahruliti, da se vede napram višji šarži tako nespodobno, ko se mi predstavi: P. Č.

Jož, Pavel, ti si? Bog i bogme, da te nisem spoznal! Komandiran je bil za dalj časa v mojo bližino. Kako prijetno so nama potekali večeri pri piskru herbate (poljski: čaj) in cigaretah! Koliko sva si vedela povedati!

V obče ne maram spominov; omehkužijo človeka. Ali vendar ni menda lepšega, kakor sestati se po dolgem času, v tujem kraju in sedaj celo v takih okoliščinah z dobrim človekom, ki ti je bil kedaj drag, in pomeniti se o starih časih.

Ali še več, Pavel, kako je bilo, ko sem bil prvič pri vas — o Božiču je bilo — kako smo hodili v R? kako bohemsko sva živela z bratom Josipom v Celovcu! in kaj pa je z Miciko, ali je dobro omožena? in kaj je z ono in kaj je s tem?

Sto in sto spominov; kar podili so se drug za drugim in drug lepši od drugega!

Kdo bi si mislil, da bi se jaz, ki ne maram spominov, mogel kedaj ravno ob njih še tako ogreti!

Kakor da je mladost mimo šla, moja razposajena, dasiravno ne brezskrbna mladost, in mi še mahnila z roko v prijazen, topel pozdrav!

Čez teden dni odmarširali so poljski lovci v drugo stran. Kdo bo neki moj tretji znanec, in kaj mi bo vedel on povedati? — f. s.

Dnevne vesti.

Cesar za vojno posojilo. Cesar je dal pri Bodenkreditanstalt podpisati na tretje avstrijsko vojno posojilo 10 milijonov in ravno toliko na Ogrskem na tamošnje posojilo.

Umrl je v Celovcu c. kr. finančni komisar dr. Franc Semmelrock. Pokopan je bil dne 9. t. m.

Zmaga gospodinje. Pobiranje volne in kavčuka, ki je bilo jako ugodno, je v prvi vrsti zmaga gospodinje, kakor se je pri sortiranju izkazalo. Vojnopomožni urad se zdaj obrača na veletrgovine, da odda opadke volne in kavčuka.

Gorke odeje za južno-zapadno armado. Vojnopomožni urad na Dunaju se obrača na prebivalstvo s prošnjo, da daruje za vojake na južno-zapadnem bojišču toplih, volnenih odej, vseh vrst pernic, da olajša vojakom premagovati zgodaj nastali mraz. Darila prejema vojnopomožni urad na Dunaju, Berggasse št. 16, 18, 22.

Cene za živino na Koroškem. Koroška vnovčevalnica za živino je za nakup na Koroškem

od 1. oktobra dalje določila naslednje cene: Klavni voli 1a 2 K 40 vin.; klavni voli 2. vrste in vprežni voli 2 K 10 vin. do 2 K 36 vin.; klavne telice 1a 2 K do 2 K 10 vin.; druge vrste 1 K 80 vin. do 2 K; klavne in pitane krave 1a 1 K 90 vin. do 2 K 10 vin.; 2. vrste 1 K 50 vin. do 1 K 90 vin. Mala živina: Klavna teleta za kilogram žive teže 2 K do 2 K 30 vin., zaklana in iztrebljena (mrzla tehtana) 2 K 80 vin. do 3 K 30 vin.; mesni prešiči živi 3 K 40 vin. do 4 K, iztrebljeni (mrzli tehtani) 4 K 80 vin. do 5 K 30 vin.; klavne ovce 1 K 20 vin. do 1 K 36 vin. Te cene veljajo splošno (ne samo za vnovčevalnico) ter se prestopki kaznujejo.

Promet z vojnopoštami paketi. Prometne razmere so prisilile, da se je moral promet z vojnopoštami paketi omejiti edino le na vojaško opravo in obleko ter tobačne reči (cigare, cigarete in tobak, pipe, špici itd.). Paketi se morejo oddajati le ob pondeljkih, torkih in sredah. Poštni uradi imajo pravico in dolžnost, da tupatam preiščejo, če paketi ne vsebujejo kakih drugih reči. Opozorja se tudi, da bi jedila v zavojih došla naslovljencem v roke ponavadi pokvarjena, če bi se jih tudi posrečilo v pakete vtihotapiti, ker paketi včasih precej dolgo ležijo, predno jih je mogoče odpraviti.

Oddaja pisem po železniških uslužbencih. C. kr. deželna vlada naznanja, da se prepoveda oddaja pisem po hotelskih uslužbencih razteguje tudi na železniške uslužbence.

Rekvizicija kavčuka. V sedanji vojni potrebuje armada uprava veliko gumija za prevlako avtomobilnih koles in surovega kavčuka. To je napotilo c. kr. vojno ministerstvo, da po določbah zakona o vojnih dajatvah zahteva ves tozadevni material za armadno upravo. Te reči bodo zato v začetku druge polovice oktobra po komisionalni ceni zahtevane od njihovih posestnikov za armadno upravo. Prevlake pri biciklih se sedaj ne bodo zahtevale. Natančnejša določila o tem bodo razglasile okrajne oblasti.

Oficijelne rože za Vernih duš dan. Vojnopomožni urad je sklenil, da tudi letos spravi v promet oficijelne cvetke za Vernih duš dan in sicer pet vrst cvetk. Cena za eno cvetko bo za občinstvo znašala 20 vin., za vrtnarske in cvetličarske obrtnike pa 15 vin. Cvetlice se bodo odpošiljale sortirane po barvah v zavojčkih po 50 in 100 kosov. Naročajo se pri tehnično obrtni centrali vojnopomožnega urada na Dunaju, I. okraj, Hoher Markt št. 5.

Slovenska pesem v ogrski koncertni dvorani. Prostovoljci neke častniške šole v Velikem Varadinu (Nagyvárad) so priredili v soboto, dne 25. septembra v eni najlepših mestnih dvoran v prid sirotam padlih koncertni večer. Poleg drugih točk sporeda je nastopil tudi moški oktet (Čehi: Ulrich, Hruška, Pohl, Šístek, Husak, Fonsek, Haupt in Slovenec učitelj Rudolf Pleskovič iz Idrije) ter je pod vodstvom ljubljanskega pevovodje Zorka Prelovca izvajal dr. Anton Schwabovo „Slanico“ in narodno „Fantje se zbirajo, v vojsko marširajo“. Občinstvu, med katerim je bilo več višjih vojaških dostojanstvenikov in mnogo odličnega ogrskega meščanstva, so bile pesmi jako všeč, ogrski listi (Naplo, Uj Nagyvarad) pa so pisali, da je izvajanje slov. pesmi napravilo na poslušalce globok vtis. Za sedanje čase je ta pohvala jako pomembna!

Iz časa draginje. Orožništvo v Blatogradu je ovadilo državnemu pravdnistvu v Celovcu v graščinskem mlinu v Blatogradu zaposlenega mlinarja Andreja Kropfiča, ker je vrnil neki posestnici za 60 kilogramov rži le 30 kg moke in za 40 kg pšenice le 20 kg moke.

Aprovizacija za Koroško. Dne 3. t. m. se je pri c. kr. deželni vladi vršil pod predsedstvom c. kr. deželnega predsednika dr. grofa zu Lodron v navzočnosti po enega zastopnika

koroške družbe za vnovčevanje živine, deželne zveze poljedelskih zadrug in podružnice vojnopomožnega prometnega zavoda v Celovcu pogovor, koliko da naj oskrbuje armado dežela. Zedinili so se, da c. kr. „Etappengruppenkommando“ ne bo kril svojih potrebščin na klavni živini docela iz Koroške, kakor dosedaj, ampak da mora polovico klavne živine dobivati od zunaj, za drugo polovico pa bo skrbela koroška družba za vnovčevanje živine. Tudi se je določilo, da se vsa za izvoz iz Koroške pri železnica oddana jajca zaplenijo in oddajo vojaškim oskrbovalnim skladiščem

da se porabijo v deželi. Na pritožbo, da vojaške osebe preplačujejo potrebščine, je odgovoril zastopnik, da je vojaškim osebam brez izjeme najstrožje prepovedano direktno nakupovanje potrebščin za čete in bo armadna uprava vsak tak prestopok strogo kaznovala. Dne 7. t. m. je bilo nadaljno posvetovanje o raznih vprašanjih aprovizacije (oskrbovanja z živili). Razen zgoraj ime-

izborna se je obneslo za vojake v vojski in sploh za vsakega kot najboljšo

bol oblažajoče mazanje

pri prehlajenju, reumatizmu, gripi, influenci, prani, vratni in bolesti v hrbtni

Dr. Richter-ja

Sidro-Liniment. capitel compoe.

Nadomestilo **Sidro-Pain-Expeller.**

Steklenica krom. — 50, 100, 200

Dobiva se v lekarnah ali direktno v Dr. Richter-ja lekarni „Pri sistem lova“, Praga, I., Elizabetina cesta 2.

Dnevno raspošiljanje.

Doživljaji s severnega bojišča.

V zadnjem mojem pismu mi je cenzura črtala par, po mojem mnenju, prav objektivnih opazk o naših zaveznikih Nemcih. Škoda! Tudi o Rusih sem se zmotil, ki še „vise“ med Serethom in Zbruczem.

Danes nekaj drugega.

Ob Dnjestrju leži prijazna, dolga vas Grodek. Tukaj so sploh same dolge vasi, vse skrite med drevji. Moj polk, čeprav konjeniki, je pridno kopal zakope vrh hriba za vasjo, jaz pa sem se etabliral v vasi. Prostega časa sem imel toliko, da sem se včasih že dolgočasil. Najraje sem tičal v knjižnici tukajšnjega gradu in brskal po knjigah, ki so še ostale. Moj Bog, kako razdejanje! Grad je naravnost krasen in last grofov Drmin-Boskowskih, ki so menda zelo bogati in imajo še drugod svoja posestva. Krasno, dragoceno pohištvo vse razbito in razdejano. Čudil sem se, da je v biblioteki še sploh toliko knjig. A nered je bil tudi vsak dan večji in knjig manj.

Kako brezmiselno jemljejo vojaki stvari s sabo! iz samega veselja, da sme vzeti, kar se mu zljubi, ker mu nihče ne brani. Našel sem pozneje ležati po zakopih stare francoske, latinske

novanih gospodarskih organizacij so bili navzoči tudi zastopniki dežele, mesta Celovca, trgovine in konsumentov. Pogovarjali so se predvsem o tržnih cenah za razna živila na celovškem trgu kakor za jajca, mleko, surovo maslo, mast, fižolo, repico in za drva, zlasti ker se teh reči premalo prinaša na trg. Da se temu odpomore, se je deželna vlada brzojavno obrnila na nakupovalno centralo c. kr. notranjega ministrstva zaenkrat glede dobavljanja jajc in masti, česar zaenkrat zelo primanjkuje. Deželni predsednik je naznanil, da je že sprejel ponudbo od tega mesta za tri vagone jedilne masti in bo pošiljatev v kratkem došla. Da se odpomore pomanjkanju mleka, se je mislilo na to, da bi se izdala prepoved siritro mleko. Navzoči zastopniki poljedelstva so povdarjali, da je iskati vzroka v pomanjkanju mleka v pomanjkanju potrebnih močnih krmil in da za dobavljanje potrebnih močnih krmil napravljajo težave predpisi o prometu z žitom in krmili. Deželni predsednik je izjavil, da je v tem oziru stopil v zvezo z vojništoprometnim zavodom in centralo za krmila na Dunaju. V zadevi dobave stročnih živil se je dogovorilo, da je treba najprej konstatirati, koliko se jih potrebuje za osebo in koliko znaša pridelek; nato se bo še-le urenila oddaja stročnih živil, ki jih zase rekvirira država in se bodo obenem določile cene. Najvišje cene za krompir za trgovanje na drobno se bodo čimprej, ko bo mogoč pregled, določile z ozirom na potrebščine odjemalcev. Glede drv je izjavil, da se bodo posluževali vojnih ujetnikov in bo treba skrbeti tudi za dovažanje.

Dva orožnika ustreljena. Dne 8. t. m. zvečer sta se v Svidenju pri Radečah priklatala k nekemu posestniku dva sumljiva moška in tam prenočila. Ker sta se vedla zelo nasilno, je šel možakar po orožnike. Prišla sta hitro dva orožnika in pozvala neznanca, naj se legitimirata. Naenkrat pa sta neznanca ustrelila iz revolverja na orožnike, izmed katerih je bil eden zadet v prsa in bil takoj mrtev. Drugi orožnik je dobil strel v vrat in glavo in se bori s smrtjo. Neznanka sta nato pobrala orožnikom orožje in pobegnili neznano kam. Hudodelca sta srednje starosti in se sumi, da je eden izmed obeh nek Štrukelj iz Št. Ruperta. Orožništvo hudodelca marljivo zasleduje.

Jurij Nachbar, doma iz Vogrč, nam piše s severnega bojišča: Gotovo si mislite, da me ni več med živimi, a še živim, čeravno se mi je včasih presneto slabo godilo. Še celo „Mir“ me je parkrat obiskal in smo ga prav z veseljem čitali. Našel me je pač v slabem stanju, v okopih na severnem bojišču. 13. mesec že teče, odkar sem pod orožjem. Bil sem na mnogih krajih in dosti mraza sem moral prestati v Karpatih. Padlo je tudi par mojih tovarišev, eden celo iz naše vasi, in počivajo tam v daljni tujini; priprost lesen križec in suh smrekov venec jasno kaže njih gomilo. V srce se mi smilijo tukajšnji dobri ljudje, revni Poljaki, ki toliko trpijo vsled vojske. Kako zvesto molijo, nikjer se ne sramujejo poklekniti ter objeti sveti križ. Včasih si še tudi kako slovensko zapojemo in se pač s tem tolažimo. Pa tudi pridno molimo in v Marijo zaupamo, ker ona gotovo Slovenca ne zapusti. Bodite pozdravljeni, vsi bralci „Mira“.

Libuče. Občni zbor Živinorejske zadrage za Libuče in okolico, r. z. z. o. p., se bode vršil v nedeljo, dne 17. oktobra t. l., popoldne ob 2. uri pri Železniku v Libučah po sledečem dnevnem redu: 1. Odobrenje letnega računa za leto 1914.; 2. Sklepanje o upravi združnega posestva; 3. Razno. — Ako občni zbor ob določeni uri ne bo sklepčen, se vrši pol ure pozneje na istem mestu po istem sporedu drugi občni zbor, kateri bode sklepal brezpogojno. — Načelstvo.

Blače na Zili. (Razno.) Ni še dolgo, kar je tukajšnja Marijina družba žalovala nad smrtjo svoje prednice, Klepove hčere, in že zopet je ljubi Bog poklical v boljše življenje drugo Marijino družbenico Jero Kröpf, Steslino hčer, ki nas je dne 3. t. m. v 22. letu svoje starosti zapustila. Rajna je bila skoraj eno leto bolna na želodcu. Najbrž je imela raka, pa svojo mučno bolezen je prenašala potrpežljivo in udano v voljo božjo. Zaradi svoje bolezni se ni mogla udeleževati sho-

dov in drugih slovesnosti Marijine družbe, kakor si je iz vsega srca želela. Večkrat je bila pokrepana z nebeškim kruhom in tudi dobro pripravljena na smrt. Pogreba, ki se je vršil dne 5. t. m., se je udeležilo razun domače družbe še precejšnje število družbenic iz Goričan in Melvič. Domača Marijina družba je v slovo svoji sestro zapela v hiši in na grobu. Sprevod sta vodila č. g. blaški in borilski župnik. — Na rožnensko nedeljo je bila v naši župniji ustanovljena Marijina družba za žene. Sprejeto je bilo namreč to nedeljo od domačega g. župnika v Marijinem svetišču v Grabnu 24 žen, katere so se z navdušenjem in pogumno odločile, da svoje življenje pod varstvom sv. Ane posvetijo nebeški Kraljici! Bog daj, da se to število pomnoži!

Slovenci, podpirajte „Mir“ z inseriranjem!

Dekle, srednje starosti, poštena, ki zna dobro šivati in je vajena vsega domačega dela, želi službe k otrokom ali pa kot hišna. Naslov pove upravništvo lista „Mir“ pod št. 68.

Služba organista

v Javorju je prazna. Tisti, ki se za to službo hočejo ponuditi, naj se obrnejo na **župni urad Javorje**, pošta Črna pri Prevaljah, Koroško.

Hiša in posestvo

je zaradi bolezni posestnika na prodaj. Zemljišče obsega vsega skupaj 40 oralov. Poljedelski stroji so tudi pri posestvu. Več pove **Marija Maček pd. Hanzej** v Goričah, občina Medgorje, p. Zrelo pri Celovcu, Koroško.

Organist in cerkovnik (cecilijanec), oženjen, išče službe. Oglasila na trgovino Vajncel, Celovec, Velikovaška cesta 5.

500 kron!

Vam plačam, če Vaših **kurjih očes**, **bradavice**, **trde kože** ne odstrani Ria balzam v 8 dneh brez bolečin s korenino vred. Cena lončku z zjam-čnjom pismom **K 1**—, 3 lončki **K 2-50**, 6 lončkov **K 4-50**. **Kemeny, Kaschau** (Kassa), I., poštni predal 12/8, Ogrsko.

Mežnar

se išče; najboljši kak rokodelce (krojač ali čevljar ima prednost). Nastop o vsih svetih 1. novembra 1915. **Župnijski urad Rožek** na Koroškem.

Organist-cerkvenik, cecilijanec, vojaščine prost, ki gre tudi v popolnoma **nemško** **faro** (izurjen v nemščini), z jako lepimi spričevali, želi spre- meniti službo. Val. Fakin, Št. Jurje, p. Grosuplje, Kranjsko.

Paramenti!

Mašna oblačila v preprosti in tudi v bogati opremi, **dobro blago in poceni**. **Plašči za cerkvenika in ministrante**, **ovratni plaščki in stole** zelo ceno. v različnih oblikah od 1 K naprej. **Šmizete** **Komplet z ovratnim trakom** od K 2— do K 2-80, kakršen je izdelek. **Bireti** v vsakršni obsežnosti po K 3-80, K 4—, K 4-80. **Rožaste svetilke za večno luč za pa-** **tentovani stenj.** Prosimo, da poizkusite, in prepričani smo, da bode stalen odjemalec **oddelka za paramente, knjigarne in trgovine** **Jožefovega društva v Celovcu.**

Vse blago iz prekuhanje, kisline praste in neobčutene svile z barvanimi nitmi.

100 litrov domače pijače!

osvežuje in gasi žejo, vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: Ananas, jabolka, grenadine, maline, muškate hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 4-50 franko po povzetju. Na 5 takih porcij dam eno porcijo zastoj. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opoji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Janez Grolich,
Engel-drogerija v Brnu št. 638, Moravsko.

Knjigovez popolnoma izvežban, se sprejme. Pismene po-
nudbe je nasloviti na
Družbo sv. Mohorja v Celovcu.

Vzgojišče za deklice (internat)

čč. šolskih sester v „Narodni šoli“ v Št. Rupertu pri Velikovcu na Koroškem

se priporoča p. n. slovenskim staršem. Sprejmejo se deklice, ki želijo obiskovati v hiši se nahajajočo **štirirazredno ljudsko šolo**; potem večja, vsaj 16 let stara dekleta, ki dobivajo popolnega pouka in navodila v vseh **za gospodinjstvo** potrebnih stvarih. — Na svoji četrt ure od „Narodne šole“ oddaljeni pristavi sprejmejo čč. šolske sestre tudi nekaj **dečkov**, ki želijo obiskovati „Narodno šolo“, v vzgojo in oskrbo. Šolsko leto se prične dne **4. novembra 1915**. Plačilo 30 kron mesečno.

Oglasila naj se blagovoljijo poslati čč. šolskim sestram v Št. Rupertu pri Velikovcu na Koroškem.

Tržne cene v Celovcu

7. oktobra 1915 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg		80 litrov (biren)	
	od do		od do	
	K	v	K	v
Pšenica				
Rž				
Ječmen				
Oves				
Ajda				
Turščica				
Proso				
Pšeno				
Leča				
Fižola rdeča				
Repica (krompir)	12	—	14	—
Deteljno seme	—	—	—	—
Seno, sladko	9	—	10	50
„ kislo	8	—	9	—
Slama	—	—	—	—
Zelnate glave po 100 kosov				
Repa, ena vreča				
Mleko, 1 liter	—	30	—	32
Smetana, 1 „	—	90	1	10
Maslo (goveje) 1 kg	4	20	4	60
Surovo maslo (putar) 1 „	4	40	4	80
Slanina (špeh), povoj. 1 „	5	—	6	60
„ surova 1 „	5	—	6	—
Svinjska mast 1 „	5	40	6	40
Jajca, 1 par	—	26	—	30
Piščeta, 1 „	4	—	8	—
Race	—	—	—	—
Kopuni, 1 par	—	—	—	—
30 cm drva, trda, 1 m ² .	3	80	—	—
30 „ „ mehka, 1 „ .	3	50	—	—
Z i v i n a				
Počrez	100 kilogramov		Prignalo	Prodalo
	od do	od do	od do	od do
v kronah				
Konji	—	—	—	—
Biki	—	—	—	—
Voli, pitani	—	—	—	—
„ za vožnjo	—	—	—	—
Junci	—	240	—	1
Krave	550	920	198	220
Telice	—	—	—	—
Svinje, pitane	—	—	—	—
Praseta, plemena	28	92	—	120
Ovce	—	—	—	90

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.